

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.571 van 10 juli 2003
in de zaak A. 133.313/VII-29.064.**

In zake :
1. Daniël VAN LAETHEM,
2. Marc DIERICKX,
3. L. RAPPE,
4. Francis VERMEERSCH,
5. Arlette BORMANS,
6. J. DECLERCK,
7. Marc GIELEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J.-F. DE BOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tasson-Snelstraat 38.

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. SOQUET,
kantoor houdende te TERVUREN-DUISBURG,
Merenstraat 28.

tussenkommende partijen :

1. Jan STEENACKERS,
2. Eric STEENACKERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël VAN LAETEM,
Marc DIERICKX, L. RAPPE, Francis VERMEERSCH, Arlette BORMANS,
J. DECLERC en Marc GIELEN op 22 februari 2003 hebben ingediend om de
nietigverklaring te vorderen van

"het Besluit van de Bestendige deputatie van de provincieraad van
Vlaams-Brabant d.d. 7 november 2002 houdende verlenging van de
behandelingstermijn van het beroep ingediend door Michel Van Lierde,
Keverlaan 11 te 1000 Brussel, namens Daniel Van Laethem, Groendal 1 bus 1
te 1860 Meise tegen de vergunning door het CBS van Meise d.d. 20 juli 1998

te Meise voor het uitbaten van een inrichting gelegen Sint-Annastraat 33 te 1860 Meise",

alsmede van

"het Besluit van de Bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant d.d. 19 december 2002, houdende niet inwilligen van het beroep ingediend door Michel Van Lierde, Keverlaan 11 te 1000 Brussel, namens Daniel Van Laethem, Groendal 1 bus 1 te 1860 Meise tegen de vergunning door het College van burgemeester en schepenen van Meise d.d. 20 juli 1998 verleend aan Jan en Eric Steenackers, Sint-Annastraat 31-33 te 1860 Meise voor het uitbaten van een inrichting gelegen Sint-Annastraat, 33 te 1860 Meise en waarbij aan de Heren Jan en Eric STEENACKERS een vergunning werd verleend voor de uitbating (van) een handel en opslag van granen, aardappelen en meststoffen gelegen te Sint-Annastraat 33 te 1860 Meise, voor een termijn van 3 jaar vanaf 19 december 2002.";

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekers op dezelfde datum hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de dezelfde besluiten;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON, op grond van de artikelen 93 en 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON, op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 24 april 2003, houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 26 juni 2003;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J.-F. DE BOCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat D. SOCQUET, die verschijnt

voor de verwerende partij en van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De rechtspleging

Overwegende dat met verzoekschriften van respectievelijk 14 maart 2003 en 6 juni 2003, Jan en Eric STEENACKERS vragen om in het administratief kort geding en in het annulatieberoep te mogen tussenkomen; dat als begunstigde van het bestreden besluit op hun verzoek kan worden ingegaan;

2. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 18 mei 1998 dienen Jan en Eric STEENACKERS bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een inrichting voor de handel in en de opslag van granen, aardappelen en meststoffen, gelegen aan de Sint-Annastraat 33 te Meise.

Tot het voorwerp van de aanvraag behoort in concreto :

- een ruimte voor het stallen van 12 motorvoertuigen;
- een werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen;
- een compressor van 7,9 kW;
- een ondergrondse opslagplaats voor 20.000 l brandbare vloeistoffen;
- een opslagplaats voor 800 l motorolie;
- een dieserverdeelpomp;
- de opslag van 1.000 ton kunstmest;
- de opslag van 6.000 m³ losse granen;
- het lozen van huishoudelijk afvalwater;
- een hoogspanningskabine van 150 kVA.

De aanvragers kwalificeren het voorwerp van de aanvraag als "het hernieuwen van een vergunning voor een bestaande inrichting". Met de "bestaande inrichting" alluderen zij op de graanmaalterij die ter plaatse geëxploiteerd werd en waarvan de exploitatie vergund werd bij besluiten van 2 maart 1953 en 20 juni 1964. Sinds het verstrijken van de geldigheidsduur van voormelde vergunningen in februari 1983 blijken nochtans geen nieuwe exploitatie- of milieuvergunningen verleend te zijn geweest.

2.2. Bij besluit van 20 juli 1998 wordt de gevraagde vergunning gedeeltelijk verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise voor een termijn die eindigt op 17 februari 2003. Het overgrote deel van de aanvraag wordt ingewilligd; de vergunning wordt enkel geweigerd wat betreft de herstelplaats voor motorvoertuigen, terwijl, wat de stalplaats voor motorvoertuigen betreft, slechts een vergunning voor acht stuks wordt verleend i.p.v. voor het gevraagde aantal van twaalf en, wat de graanopslag betreft, een vergunning voor 5.000 m³ i.p.v. voor de gevraagde 6.000 m³.

2.3. Op 28 augustus 1998 stelt de raadsman van Daniël VAN LAETHEM, eerste verzoekende partij, bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant beroep in tegen het in eerste aanleg genomen milieuvergunningsbesluit. In het beroepschrift wordt, bondig samengevat, gewezen op de onverenigbaarheid van de inrichting met de bestemming parkgebied van het betrokken gewestplan, op geluids- en geurhinder, op de lozing van mazout en industrieel afvalwater in de nabijgelegen beek en ten slotte op de technische onhaalbaarheid en de oncontroleerbaarheid van de opgelegde bijzondere vergunningsvoorwaarden.

Er wordt geen administratief beroep ingesteld door de aanvragers van de vergunning.

2.4. Met een besluit van 17 december 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant wordt het beroep dat Daniël VAN LAETHEM had ingesteld tegen het besluit van 20 juli 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise ongegrond verklaard en wordt het beroepen besluit bevestigd.

2.5. Voormeld besluit van 17 december 1998 heeft ten verzoeken van eerste verzoekende partij het voorwerp uitgemaakt van een annulatieberoep en een

vordering tot schorsing bij de Raad van State (zaak gekend onder het nr.A. 82.670/VII-17.895), en werd bij arrest nr. 108.832 van 4 juli 2002 vernietigd. Aan dat vernietigingsarrest lagen de volgende motieven ten grondslag :

"3.2.5.1. De plannen van aanleg hebben luidens artikel 2, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bindende en verordenende kracht.

Dit heeft tot gevolg dat beslissingen betreffende milieuvergunningsaanvragen de bepalingen van deze plannen niet mogen miskennen, behoudens in de gevallen en in de vormen bij wet of decreet bepaald.

Deze bindende en verordenende kracht impliceert ook dat de vergunningverlenende overheid de gewestplannen moet respecteren, ook wanneer zij van oordeel is dat een bepaalde planbestemming "irrealistisch", "zeer onlogisch", "eigenaardig" of "onrealistisch" is.

Luidens bovenvermelde decreetbepaling blijven de plannen van aanleg immers gelden totdat zij door andere plannen worden vervangen na herziening.

Het komt de bevoegde overheid dan ook toe, indien zij een plan van aanleg met één of meerdere van bovenstaande adjectieven meent te moeten bestempelen, de geëigende procedures tot herziening, die aan alle betrokken partijen de nodige waarborgen bieden, te volgen in plaats van eigenmachtig het plan naast zich neer te leggen.

3.2.5.2. In casu is de verwerende partij het ermee eens dat het gewestplan geschonden is door het bestreden besluit. Ook het bestreden besluit geeft dit expliciet toe.

Om de onder punt 3.2.5.1 hierboven vermelde redenen kan het gewestplan niet terzijde worden geschoven op grond van de in dat besluit gehanteerde motieven. Ook het feit dat "een sectoraal BPA voor zonevreemde bedrijven en een gemeentelijk structuurplan" in het vooruitzicht worden gesteld, is geen rechtens toelaatbaar motief daartoe.

Het bestreden besluit maakt geen toepassing van artikel 43, §§ 6 en volgende, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening.

De verwerende partij kan zich dan ook niet dienstig op die bepalingen beroepen."

2.6. Ingevolge het vernietigingsarrest wordt de beroepsprocedure tegen het besluit van 20 juli 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise op 31 juli 2002 hernomen.

2.7. Er worden opnieuw een aantal adviezen ingewonnen.

a. Op 6 september 2002 verleent de afdeling Ruimtelijke Ordening het volgende advies :

"In overéénstemming met het Vlarem deel ik u mee dat de percelen waarop de aangevraagde inrichting zich bevinden volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij K.B. van 7 maart 1977, gelegen zijn in parkgebied.

Binnen een straal van 500 m bevindt zich :

- ten noorden: parkgebied, woongebied, landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

- ten zuiden: parkgebied, openbare nutszone, woongebied, gebied voor dagrecreatie;
- ten oosten: parkgebied, landschappelijk waardevol agrarisch gebied;
- ten westen: parkgebied, woongebied, openbare nutszone.

Er is geen Algemeen Plan van Aanleg. Er is geen Bijzonder Plan van Aanleg. Een kopie van het gewestplan is bijgevoegd zodat u beschikt over de beschrijving van de bestemmingen conform art. 21 van het Vlarem.

De aanvraag betreft een inrichting waarvoor geen uitbatingsvergunning bestaat. Ze dient derhalve beschouwd als een nieuwe inrichting.

De uitbating wordt, gelet op de onverenigbaarheid met de bepalingen van artikel 14 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen ongunstig geadviseerd."

- b. In het advies van 28 augustus 2002 van het bestuur Milieuvergunningen wordt geadviseerd het beroep gegrond te verklaren en de vergunning te weigeren wegens de "strijdigheid van de inrichting met de bepalingen van het gewestplan, waar dit voor betrokken percelen de bestemming 'parkgebied' voorziet."
- c. De Vlaamse Milieumaatschappij handhaaft op 29 augustus 2002 haar vroeger advies van 9 oktober 1998.
- d. Door de provinciale milieuvergunningscommissie wordt op 8 oktober 2002 voorgesteld om het ingestelde beroep in te willigen, het beroepen besluit op te heffen en de gevraagde vergunning te weigeren om planologische redenen.

2.8. Op hun verzoek worden de aanvragers van de milieuvergunning gehoord door de provinciale milieuvergunningscommissie. Naar aanleiding van die hoorzitting hebben de raadslieden van Jan en Eric STEENACKERS een nota neergelegd waarin wordt aangedrongen op een uitstel sine die van de behandeling van het administratief beroep. Meer bepaald zou de bestendige deputatie moeten wachten op de resultaten van het openbaar onderzoek van het "komende BPA Zonevreemde bedrijven" om vervolgens - ergens in "het najaar" van 2002 - de regeling van de zogenaamde "positieve anticipatie", vervat in artikel 103, §§ 3 en 4 van het DORO van 18 mei 1999, op de milieuvergunningsaanvraag toe te passen.

2.9. Intussen heeft Jan STEENACKERS een aanvraag ingediend tot het bekomen van een planologisch attest met betrekking tot zijn bedrijf.

2.10. Op 29 oktober 2002 richt de provinciale dienst Leefmilieu een aanvullende nota tot de bestendige deputatie waarin de verlenging van de behandelingstermijn van het beroep met maximaal 1 maand wordt gesuggereerd als tegemoetkoming aan de zucht naar uitstel van de exploitanten.

2.11. Vervolgens neemt de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 7 november 2002 een beslissing waarbij de termijn voor de behandeling van het beroep voor onbepaalde tijd wordt "uitgesteld". Voor het uitstel worden de volgende redenen opgegeven :

"De raadsman van de exploitant werd gehoord door de PMVC op 8 oktober 2002.

Vanaf de heropening van de procedure beschikt de bestendige deputatie over een termijn van 4 maanden om opnieuw uitspraak te doen. Zij kan deze termijn bij gemotiveerde beslissing nog met één maand verlengen. In onderhavige procedure is de behandelingstermijn geen vervaltermijn. Het gaat immers niet om een schorsend beroep zodat de termijn slechts een termijn van orde is.

Aangezien de exploitant een planologisch attest ingediend heeft bij de gemeente en dat de gemeente Meise thans bezig is met de opmaak van een BPA Zonevreemde bedrijven waarin de firma STEENACKERS is opgenomen verzoekt beroepindiener (sic) de bestendige deputatie om alsnog geen beslissing te nemen omtrent het beroep. Met toepassing van art. 103 §§ 3 en 4 (positieve anticipatie) van het DRO van 18 mei 1999 kan bij het verlenen van de milieuvergunning afgeweken worden van de voorschriften van het plan van aanleg, zodra de vergunningverlenende overheid kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek omtrent het ontwerp BPA. Volgens de verwachtingen zou het openbaar onderzoek voor het ontwerp BPA Zonevreemde bedrijven waarin de firma STEENACKERS is opgenomen in het najaar georganiseerd worden. De bestendige deputatie zou in het kader van deze positieve anticipatie, de behandeling van het beroep kunnen uitstellen."

Het besluit van 7 november 2002 vormt het eerste bestreden besluit.

2.12. Op 16 december 2002 richt de provinciale dienst Leefmilieu een tweede aanvullende nota aan de bestendige deputatie. In die nota wordt melding gemaakt van het inmiddels in werking getreden decreet van 19 juli 2002 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, dat via de invoeging van een artikel 145quater in het DORO-decreet van 18 mei 1999 heeft voorzien in een nieuwe regeling die toelaat om voor zone-vreemde bedrijven bij het verlenen van de milieuvergunning af te wijken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg. In de conclusie

bij die tweede aanvullende nota, die een aantal beslissingsmogelijkheden openlaat, staat het volgende te lezen :

"1. Op milieutechnisch vlak is de uitbating van de handel en opslag van granen, aardappelen en meststoffen op de huidige site aanvaardbaar.

Gelet op de gunstige evolutie op planologisch vlak waar het bedrijf nu voorstaat en gelet op de milieutechnische verenigbaarheid van de uitbating met de omgeving zou de weigering van de vergunning een 'onomkeerbare' schade aan het bedrijf toebrengen. De bestendige deputatie zou daarom de milieuvergunning nog voor een beperkte termijn van bv. 3 jaar kunnen toestaan. Redelijkerwijs kunnen binnen deze termijn het planologisch attest en het BPA de zaak definitief oplossen.

2. Indien de bestendige deputatie deze 'positieve anticipatie' niet aanvaardt dient zij de milieuvergunning te weigeren conform het ongunstige advies van de PMVC dat rekening houdt met het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad van State (strijdigheid parkgebied).

3. De bestendige deputatie kan ten slotte opteren om nog geen beslissing te treffen. Dit zou niet in strijd zijn met het verlengingsbesluit van 7/11/02 waarin geen termijn bepaald is.

4. Inmiddels werd bij de gemeente aangedrongen om het bedrijf te verzoeken zo snel mogelijk een nieuwe hervergunningsaanvraag in te dienen. Een totaal van max. 4,5 maanden in eerste aanleg en max. 5 maanden beroepstermijn zou het bedrijf ook wat respijt geven".

2.13. Met een besluit van 19 december 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant wordt het beroep dat Daniël VAN LAETHEM had ingesteld tegen het besluit van 20 juli 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise opnieuw niet ingewilligd en wordt aan Jan en Eric STEENACKERS vergunning verleend voor het exploiteren van een inrichting voor de handel en opslag van granen, aardappelen en meststoffen, gelegen aan de Sint-Annastraat 33 te Meise. De vergunning wordt verleend voor een nieuwe termijn van 3 jaar die aanvangt op 19 december 2002 en eindigt op 19 december 2005 (artikel 3 van het besluit van 19 december 2002).

Dit is het tweede bestreden besluit;

3. De kennelijke niet-ontvankelijkheid van het beroep ingesteld tegen het eerste bestreden besluit van 7 november 2002.

3.1. Overwegende dat de vordering kennelijk niet-ontvankelijk is in zoverre de nietigverklaring wordt gevorderd van het besluit van 7 november 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij, ingevolge het vernietigingsarrest van de Raad van State nr. 108.832 van 4 juli 2002, de nieuwe uitspraak over het administratief beroep tegen het besluit van 20 juli 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise, wordt

uitgesteld; dat immers een beslissing tot verlenging van de behandelingstermijn van het ingestelde administratief beroep moet worden aangemerkt als een louter voorbereidende handeling, deel uitmakend van een complexe administratieve rechtshandeling, die onlosmakelijk verbonden is met en voorbereidend is aan de later te nemen beslissing waarbij ten gronde over dat beroep uitspraak wordt gedaan, maar die op zichzelf geen enkele invloed heeft op de inhoud van die uitspraak; dat dergelijk besluit niet met een afzonderlijk annulatieberoep kan worden bestreden; dat het beroep kennelijk onontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing; dat dienvolgens de door de tussenkomen partij opgeworpen excepties van onontvankelijkheid van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing niet moeten worden onderzocht;

3.2. Overwegende dat de verwerping van het annulatieberoep als kennelijk onontvankelijk meebrengt dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, eveneens moet worden afgewezen;

4. De ontvankelijkheid van het beroep gericht tegen het tweede bestreden besluit van 19 december 2002.

4.1.1. Overwegende dat de tussenkomen partijen opwerpen dat het beroep niet ontvankelijk is daar met één verzoekschrift twee beslissingen worden aangevochten;

4.1.2. Overwegende dat sub 3 werd gewezen dat beide bestreden besluiten deel uitmaken van een complexe administratieve rechtshandeling; dat dienvolgens deze beslissingen met één verzoekschrift kunnen worden bestreden; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

4.2.1. Overwegende dat de tussenkomen partijen opwerpen dat de verzoekende partijen niet het rechtens vereiste belang hebben bij hun vordering; dat zij de exceptie als volgt adstrueren :

“Het verzoekschrift gaat uit van 7 verzoekende partijen. Wat betreft het belang van eerste verzoeker, voert het verzoekschrift aan dat ‘eerste en tweede gedaagden bouwwerken hebben aangevat op een paar tientallen meters van het huis van verzoekende partij en aldaar een zeer hinderlijke inrichting zijn beginnen uit te baten’.

Betreffende het belang van de overige verzoekende partijen beperkt het verzoekschrift zich tot de nietszeggende bewering en niet-gefundeerde bewering dat zij ‘in de rechtstreekse of onrechtstreekse nabijheid’ wonen en ‘allemaal last ondervinden van de hinderlijke activiteiten van het bedrijf’. Er worden geen concrete elementen aangevoerd die dit aannemelijk maken (bijv. bewijs inschrijving in bevolkingsregister, kopie identiteitskaart, ...).

Verzoekers kunnen deze onduidelijkheid niet goed maken, aangezien geen rekening kan gehouden worden met na de indiening van het verzoekschrift gebeurlijk bijgebrachte gegevens”;

4.2.2. Overwegende dat in het verzoekschrift eerste verzoeker doet gelden dat zijn perceel paalt aan het perceel van de tussenkomen­de partijen, dat de tussenkomen­de partijen bouw­werken hebben aangevat op een paar tientallen meters van zijn huis en aldaar een hinderlijke in­richting zijn be­gin­nen uit te baten; dat bovendien het eerste verzoeker is wiens administratief beroep met het tweede bestreden besluit ongegrond werd verklaard; dat overigens op zijn verzoek de milieuvergunning voor dezelfde hinderlijke in­richting door de Raad van State bij arrest nr. 108.832 van 4 juli 2002 werd vernietigd; dat de overige zes verzoekende partijen wier adres uitdrukkelijk in het verzoekschrift werd vermeld, stellen in de rechtstreekse of onrechtstreekse nabijheid van het perceel van de tussenkomen­de partijen te wonen en last te hebben van de hinderlijke activiteiten van het bedrijf; dat de tussenkomen­de partijen, op wie de bewijslast rust om hun exceptie aannemelijk te maken, geen concrete elementen aanvoeren die de staving van het belang door de verzoekende partijen tegenspreken; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

4.3.1. Overwegende dat de tussenkomen­de partijen nog opwerpen dat niet is voldaan aan de eis dat er per verzoekschrift slechts één verzoekende partij kan optreden, behoudens wanneer het belang van meerdere verzoekers als gelijk kan worden beschouwd, wat in casu niet zo is;

4.3.2. Overwegende dat alle verzoekers, elk opkomend voor de bescherming van hun persoonlijke belangen als omwonenden van een hinderlijke in­richting, hetzelfde ministerieel besluit aanvechten; dat niets de verzoekende partijen belet met één verzoekschrift de annulatie van dat besluit te vorderen, mits elk van de verzoekende partijen het verschuldigd zegelrecht kwijt, zoals zij in casu hebben gedaan; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

5. De gegrondheid van het beroep ingesteld tegen het besluit van 19 december 2002

5.1. Overwegende dat de verzoekende partijen als derde onderdeel van het eerste middel in het verzoekschrift tot nietigverklaring aanvoeren wat volgt :

"22. Artikel 145quater van het DRO, zoals ingevoegd bij artikel 9 van het decreet van 19 juli 2002, bepaalt :

'§1. Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor, blijkens een overeenkomstig artikel 145ter §1 afgeleverd planologisch attest, het maken van een ruimtelijk uitvoeringsplan of het maken of wijzigen van een plan van aanleg overwogen wordt, mag worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg indien de aanvrager bewijst dat aan al de volgende voorwaarden voldaan is :

1° de aanvraag heeft betrekking op een bedrijf waarvan de gebouwen niet verkrot zijn en hoofdzakelijk vergund zijn of geacht worden vergund te zijn;

2° de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning is ingediend binnen een jaar na de afgifte van het planologisch attest. Indien het bedrijf deels niet vergund is, moet de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ook duidelijkheid bieden over de verwijdering of de gewenste regularisatie van de onvergunde werken, handelingen en wijzigingen;

3° de aanvraag moet zich beperken tot de regelingen en voorwaarden voor de invulling van de kortetermijnbehoeften, zoals aangegeven in het planologisch attest.

§ 2. Bij het verlenen van een milieuvergunning kan eveneens worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg, met toepassing van de bepalingen van § 1'.

Terzake verwijst het bestreden besluit uitdrukkelijk naar deze bepaling en naar de mogelijkheid om beroep te doen op het systeem van de 'positieve anticipatie' om van de bindende en verordenende kracht van het Gewestplan af te wijken :

'Volgens artikel 145 quater, § 2 van het decreet van 19 juli 2002 mag van de voorschriften van het gewestplan afgeweken worden bij een milieuvergunningsaanvraag op voorwaarde dat een positief planologisch attest afgeleverd werd en het maken van een plan van aanleg overwogen wordt.

(...)

7. Het planologisch attest werd pas aangevraagd in september 2002. Alle actueel beschikbare gegevens wijzen uit dat de planologische situatie voor het bedrijf op termijn definitief zal geregeld worden. Het bedrijf komt echter nog minstens voor één jaar in tijdsnood door de vertraging die het (voor)ontwerp BPA opgelopen heeft en door het feit dat voor de aanvraag planologisch attest de procedure inmiddels gewijzigd werd'.

Welnu, verwerende partij veronderstelt dat zij ook beroep op deze bepaling kan doen, bij gebrek aan planologisch attest, doch wanneer een dergelijk attest reeds zou aangevraagd worden.

Het hoeft geen betoog dat een dergelijke zienswijze formeel in strijd is met de letter en de geest van artikel 145quater van het DRO.

Ook de verwijzing door verwerende partij naar de vorige versie van deze bepaling in de motivering van het besluit d.d. 7 november 2002 om een uitstel sine die van de beslissing ten gronde te rechtvaardigen is onwettelijk. Het staat vast dat onwettelijkheid van een voorbereidende handeling de onwettelijkheid van de eindbeslissing met zich meebrengt.

Daar de Heren Jan en Eric STEENACKERS op het ogenblik van de uitvaardiging van het bestreden besluit niet over een planologisch attest in de zin van artikel 145 ter van het DRO beschikten, dient te worden vastgesteld dat verwerende partij ten onrechte toepassing van artikel 145quater van het DRO heeft gemaakt.

De schending van de toepasselijke bepalingen is des te meer schrijnend daar uw Raad bij arresten nr. 80.867 d.d. 10 juni 1999 en nr. 108.832 d.d. 4 juli 2002 benadrukt heeft dat verwerende partij door de plannen van aanleg gebonden was";

5.2. Overwegende dat de tussenkomende partijen na lezing van het verslag waarin de auditeur had gesteld dat het derde onderdeel van het eerste middel kennelijk gegrond is, in essentie doen gelden dat in casu het bewijs is geleverd dat een bijzonder plan van aanleg werd overwogen en meer zelfs, dat het reeds in opmaak is en dat in dat bijzonder plan van aanleg hun firma is opgenomen, dat de loutere omstandigheid dat er formeel gezien geen attest voorligt daaraan niets verandert, dat het gegeven dat er nog geen openbaar onderzoek is geweest in het kader van de lopende aanvraag tot het bekomen van een attest daaraan geen afbreuk doet vermits de afgifte van zulk een attest geen waarborg inhoudt dat het bijzonder plan van aanleg er uiteindelijk komt, dat aldus voldaan is aan de geest van het bepaalde in artikel 145quater van het DRO en aan de ratio legis van de decretale regeling; dat zij er aan toevoegen dat hun aanvraag tot het verkrijgen van een planologisch attest op 27 maart 2003 door de gewestelijke planologische ambtenaren onontvankelijk werd verklaard op grond van volgende motivering :

"Op 18 maart 2003 ontving ROHM Vlaams-Brabant evenwel het verzoek van de gemeente Meise om adviesverlening, conform artikel 18 van het coördinatiedecreet betreffende de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, over haar bijzonder plan van aanleg zonevreemde bedrijven. Bij nazicht blijkt dat de bedrijfssite van het Graanbedrijf STEENACKERS deel uitmaakt van het bijzonder plan van aanleg. Een komende aanvulling die ons bereikt na de datum van 18 maart 2003 leidt tot een aanvraag binnen de twee jaar na het verzoek om advies over een betrokken voorontwerp. Als uitvoering van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 tot bepaling van de nadere regels inzake het planologisch attest is zo'n aanvraag dan ook niet ontvankelijk",

dat in casu "men echter enerzijds de aanvraag om een planologisch attest onontvankelijk zou verklaren om de enkele reden dat men reeds is opgenomen in een BPA in opmaak en anderzijds de toepassing van de positieve anticipatie zou uitsluiten omdat er formeel geen planologisch attest voorligt waaruit blijkt dat het maken van een BPA 'overwogen' (sic) wordt"; dat zij menen dat bijgevolg de Raad van State de volgende prejudiciële vraag dient voor te leggen aan het Arbitragehof :

"Schendt artikel 145quater van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO) de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in de mate hieruit zou volgen dat bij het verlenen van een milieuvergunning kan worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan voor een inrichting gelegen in een gebied waarvoor blijkens een overeenkomstig artikel 145ter, § 1 DRO afgeleverd planologisch attest de opmaak van een bijzonder plan van aanleg (BPA) 'overwogen' wordt, doch niet voor een inrichting gelegen binnen een gebied waarvoor reeds een BPA in opmaak is en waarvoor enkel en alleen om die reden de aanvraag tot het bekomen van een planologisch attest als onontvankelijk wordt beschouwd ?";

dat zij van oordeel zijn dat dienvolgens het derde onderdeel van het eerste middel niet kennelijk gegrond is;

5.3.1. Overwegende dat in het bestreden besluit er wordt van uitgegaan dat de betrokken inrichting niet verenigbaar is met de bestemming parkgebied waar ze volgens het toepasselijk gewestplan is gelegen; dat desalniettemin de milieuvergunning toch wordt verleend op grond van volgende decisieve motieven :

"2. Inmiddels is het nieuwe decreet op de zonevreemde bedrijven van 19 juli 2002 in voege getreden op 26.10.2002 (voluit : Decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996).

Bovengenoemd art. 103 §§ 3 en 4 (positieve anticipatie) van het DRO van 18 mei 1999 is in het decreet van 19 juli 2002 opgeheven.

De positieve anticipatie is nu niet meer gekoppeld aan het ontwerp BPA maar aan het planologisch attest (zie verder).

3. De exploitant heeft een planologisch attest aangevraagd bij de gemeente (volgens de oude procedure) die de aanvraag samen met het gunstige advies van het CBS overgezonden heeft naar de gewestelijke planologische ambtenaar.

Deze zal de aanvraag volgens de nieuwe procedure verder zetten (cf. art. 145 ter § 1 van het decreet van 19 juli 2002).

De gewestelijke planologische ambtenaar stelt dat het nog 4 à 5 maanden zal duren vooraleer er uitspraak zal zijn over het planologisch attest.

4. (...).

5. (...)

Volgens art. 145 quater § 2 van het decreet van 19 juli 2002 mag van de voorschriften van het gewestplan afgeweken worden bij een milieuvergunningsaanvraag op voorwaarde dat een positief planologisch attest afgeleverd werd en het maken van een plan van aanleg overwogen wordt.

6. (...).

7. Het planologisch attest werd pas aangevraagd in september 2002.

Alle actueel beschikbare gegevens wijzen uit dat de planologische situatie voor het bedrijf op termijn definitief zal geregeld worden.

Het bedrijf komt echter nog minstens voor één jaar in tijdsnood door de vertraging die het (voor)ontwerp BPA opgelopen heeft en door het feit dat voor de aanvraag planologisch attest de procedure inmiddels gewijzigd werd.

Conclusie

(...). Gelet op de gunstige evolutie op planologisch vlak waar het bedrijf nu voorstaat en gelet op de milieutechnische verenigbaarheid van de uitbating met de omgeving zou de weigering van de vergunning een 'onomkeerbare' schade

aan het bedrijf toebrengen. De bestendige deputatie zou daarom de milieuvergunning nog voor een beperkte termijn van bv. 3 jaar kunnen toestaan. Redelijkerwijs kunnen binnen deze termijn het planologisch attest en het BPA de zaak definitief oplossen”;

5.3.2. Overwegende dat daaruit blijkt dat de milieuvergunning werd verleend door uitdrukkelijk beroep te doen op artikel 145quater van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening waarin voorzien wordt in een nieuwe mogelijkheid om bij het verlenen van de milieuvergunning af te wijken van voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg;

5.3.3. Overwegende dat bij decreet van 19 juli 2002 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, in voormeld decreet van 18 mei 1999 een nieuw artikel 145quater is ingevoegd luidend als volgt:

“§1. Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor, blijkens een overeenkomstig artikel 145ter, § 1 afgeleverd planologisch attest, het maken van een ruimtelijk uitvoeringsplan of het maken of wijzigen van een plan van aanleg overwogen wordt, mag worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg indien de aanvrager bewijst dat aan al de volgende voorwaarden voldaan is :

1° de aanvraag heeft betrekking op een bedrijf waarvan de gebouwen niet verkrot zijn en hoofdzakelijk vergund zijn of geacht worden vergund te zijn;

2° de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning is ingediend binnen een jaar na de afgifte van het planologisch attest. Indien het bedrijf deels niet vergund is, moet de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ook duidelijkheid bieden over de verwijdering of de gewenste regularisatie van de onvergunde werken, handelingen en wijzigingen;

3° de aanvraag moet zich beperken tot de regelingen en voorwaarden voor de invulling van de kortetermijnbehoeften, zoals aangegeven in het planologisch attest.

§ 2. Bij het verlenen van een milieuvergunning kan eveneens worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg, met toepassing van de bepalingen van § 1;

5.3.4. Overwegende dat uit het bestreden besluit duidelijk blijkt dat de exploitanten van de betrokken inrichting op het ogenblik dat het bestreden besluit genomen werd niet in het bezit waren van een overeenkomstig artikel 145ter, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening afgeleverd planologisch attest; dat het verlenen van zulk een attest evenwel een noodzakelijke en voorafgaande voorwaarde vormt om artikel 145quater van

hetzelfde decreet te kunnen toepassen; dat uit de lezing van de motivering van het bestreden besluit trouwens niets anders kan besloten worden dan dat de verwerende partij met het verlenen van de milieuvergunning uitsluitend heeft nagestreefd dat de exploitatie tijdelijk bestendig zou worden in afwachting van een toekomstige "definitieve" oplossing via "het planologisch attest en het BPA" en dat voor het bereiken van die oplossing werd geanticipeerd op de mogelijkheden die vervat liggen in artikel 145quater van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

5.3.5. Overwegende dat het betoog van de tussenkomende partijen niet opweegt tegen de duidelijke tekst van artikel 145quater van het decreet van 18 mei 1999, waarin "al" de voorwaarden expliciet zijn opgenomen waaraan moet zijn voldaan om op grond van deze bepaling, waarop het bestreden besluit steunt, een afwijking te kunnen verkrijgen van de voorschriften van een gewestplan of van een algemeen plan van aanleg; dat de tussenkomende partijen bij hun verzoek tot het stellen van een "prejudiciële" vraag aan het Arbitragehof feitelijke gegevens en regelgeving betrekken, die dateren van na het bestreden besluit, te weten de beslissing van 27 maart 2003 tot onontvankelijkheidsverklaring van het door de tussenkomende partijen aangevraagd planologisch attest, gestoeld op het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002, in werking getreden op 19 februari 2003; dat bij de beoordeling van de wettigheid van een beslissing geen rekening kan worden gehouden met a posteriori feiten en wetgeving; dat een antwoord op de door de tussenkomende partijen gestelde vraag dan ook geen invloed kan hebben op de wettigheid van de bestreden beslissing genomen op 19 december 2002; dat die vraag dan ook niet als prejudicieel kan worden aangemerkt en aan het Arbitragehof niet moet worden voorgelegd;

5.3.6. Overwegende dat gelet op hetgeen voorafgaat het derde onderdeel van het eerste middel kennelijk gegrond is;

5.4. Overwegende dat de vernietiging van het bestreden besluit van 19 december 2002 tot gevolg heeft dat de door de verzoekers ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing geen voorwerp meer heeft en dienvolgens moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van Jan STEENACKERS en Eric STEENACKERS in het administratief kort geding en in het annulatieberoep worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

Het annulatieberoep, in zoverre gericht tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 7 november 2002 houdende verlenging van de behandelingstermijn van het beroep ingediend door Daniel VAN LAETHEM tegen de op 20 juli 1998 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise verleende vergunning voor het uitbaten van een inrichting gelegen Sint-Annastraat 33 te 1860 Meise, wordt verworpen.

Artikel 4.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 19 december 2002, waarbij het beroep ingediend door Daniel VAN LAETHEM tegen de op 20 juli 1998 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise verleende vergunning voor het uitbaten van een handel en opslag van granen, aardappelen en meststoffen gelegen aan de Sint-Annastraat 33 te 1860 Meise voor een termijn van 3 jaar vanaf 19 december 2002, niet wordt ingewilligd.

Artikel 5.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 6.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 1225 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juli tweeduizend en drie, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.